

Es tracta d'una petita publicació dels nous quaderns anagrama, d'en prou feines 75 pàgines, que aplega tres conferències i un pròleg sota el signe de la crítica als temps socials i polítics que vivim, uns temps que l'autora anomena com anti il·lustració tot i que d'altres en diuen populisme.

Reivindica els principals objectius de la il·lustració, els que es basaven en la objecció, en el combat contra la credulitat, i es pregunta per què no podem posar en qüestió tantes mentides o postveritats.

[Marina Garcés](#) considera que som a les portes d'una rendició en què ja no ens demanem com viure dignament ni seguim buscant els aprenentatges útils que ens condueixin cap a una vida vivible. Es qüestiona la idea de progrés en front de la impossible sostenibilitat, la relació entre saber i emancipació, i considera que cal situar l'humanisme europeu en un lloc entre d'altres per ocupar un espai receptiu i d'escolta en el món globalitzat.

Nova il·lustració radical. Marina Garcés

Escrit per Elvira Altés, periodista
dijous, 18 de gener de 2018 13:34

Marina Garcés. Imatge @MarinaGarces

Per entre les línies de la prosa viva i directe de l'autora s'hi endevina una certa urgència de comunicar algunes idees que puguin sacsejar a qui llegeix davant del que, per Garcés, és "la quarta revolució científica i industrial", un moment històric que embarca a la humanitat en un projecte d'intel·ligència post humana.

Val la pena seguir el fil de pensament i compartir els interrogants i les respostes d'aquesta filosofa de guerrilla. El llibret és com una dutxa escocesa, fa una mica de mal, però espavila!